

תפח (י-ם) 48181-08-10 מדינת ישראל נ' גיי

בית המשפט המחוזי בירושלים

לפני:

כבוד השופט יעקב צבן, סגן נשיאה

כבוד השופט רפי כרמל

כבוד השופט דוד מיניץ

מדינת ישראל

נגד

גיל דבש

המאשימה

הנאשם

חקיקה שאוזכרה:

[חוק הסעד \(טיפול במפגרים\), תשכ"ט-1969](#)

[חוק העונשין, תשל"ז-1977: סע' ה' לפרק י'](#)

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על-פי הודאתו, בעובדות כתב האישום המתוקן במספר עבירות של ניסיון ומעשה סדום ומעשים מגונים בקטינים. **ואלה המעשים:** בשנים 2006-2008 שימש הנאשם עובד ניקיון בבית-כנסת בירושלים, שם פגש קטינים, ובמתנות כסף קטן קרבם אליו כדי לאפשר לו לבצע בהם מעשי מין. בשנת 2006 פגש את י' בן העשר, פיתה אותו, החזיקו, מיששו, נגע באיבר מינו של י' דרך מכנסיו, נצמד אליו מאחור, לעיתים עד פורקן. בחלק מהמקרים הכניס ידו למכנסיו של י' וניסה להחדיר אצבעו לפי טבעתו. בנוסף, ביצע הנאשם מעשים מגונים ב-א' בן ה-13, נישקו, נגע באיבר מינו ולאחר מכן א' נגע באיברו של הנאשם עד שזה הגיע לפורקן. בשעת ליל אחת הפשיל הנאשם את בגדיו התחתונים, כרע מעל פלג גופו התחתון הערום של א' ונצמד אליו. בנוסף, נהג הנאשם לנשק ילדים לשם סיפוק מיני ושילם להם סכומי כסף קטנים. בהזדמנות אחת פגש את מ' בן התשע, נישקו, הושיבו עליו וליטף את רגליו. כמו כן ביצע מעשה בילד נוסף.

--- סוף עמוד 1 ---

2. בהסדר בין הצדדים נקבע, כי המאשימה תעתור לעונש של 8 שנות מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי ואילו הסגור יהיה חופשי בטיעונו.

3. הנאשם, יליד 1965, סיים 12 שנות לימוד ושרת שירות צבאי מלא, נ+1, למד בישיבה ועבד חלקית בעבודות ניקיון. אין לו הרשעות קודמות. **מתסקיר שירות המבחן** עולה, כי מאז ילדותו אורח חיי הנאשם לוקה בחוסר יציבות. כבר בגיל צעיר נחשף לתכנים מיניים הומוסקסואליים ומגיל 14 החל לפגוע מינית, באופן סדרתי ושיטתי. בשנת 2008 הופנה לטיפול מיני, במהלכו נטל אחריות למעשיו ונוצר רושם כי הטיפול מועיל. עם זאת, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם נהג במניפולטיביות עם מטפליו, שכן הסתיר מהם כי פגע בילדים מאז היותו בן 14. כמו כן ציינה כי חרף הודאתו בביצוע העבירות, הנאשם חסר תובנה למשמעות ולנזק שמעשיו גרמו לנפגעים. לאחר עיון ובהינתן הערכת המסוכנות, ונוכח רמת מסוכנות גבוהה והעדר מסגרת תמיכה חיצונית, המליץ שירות המבחן כי הנאשם ישתלב בטיפול יעודי בכלא.

4. חוות הדעת של **המרכז להערכת מסוכנות** נערכה על-ידי קרימינולוג קליני בכיר, ד"ר גדי רוזנברג, והתבססה גם על סיכום טיפול קודם שעבר הנאשם, חוות דעת של מומחים בתחום, תסקיר שירות המבחן, תיק סוציאלי של שב"ס וחוות דעת פסיכיאטרית של מב"ן. לאחר סקירת העבירות, סיכום הטיפול הקודם שעבר, תסקירי שירות המבחן וחוות הדעת הפסיכיאטריות, עבר הבודק לבחון את הרקע האישי והמיני של הנאשם ומצא סטיה מינית הן לילדים והן לנערים, וכי חרף ניסיונות להתמודד עם דחפיו, חוזר הנאשם ונכנע להן. על בסיס זה סקר ד"ר רוזנברג את הפקטורים השונים והגיע למסקנה כי לנאשם רמת מסוכנות גבוהה לרצידיביזם מיני.

לבית המשפט הוגשה מטעם ההגנה חוות-דעת פרטית שנערכה על-ידי עובד סוציאלי, דרור אורטס-שפיגל **מהמכון הישראלי להערכת מסוכנות**. חוות-הדעת התבססה על ראיון קליני עם הנאשם, שיחות טלפון עם שורה של בני משפחה וחברים של הנאשם והתייחסה גם לחוות-הדעת ותסקיר שירות המבחן. לאחר סקירה מפורטת של תולדות חייו, משפחתו, התפתחותו של הנאשם, התייחס מר אורטס-שפיגל למין ומיניות של הנאשם, הטיפול שקיבל ומערכת יחסיו עם בת-זוגו. בהמשך, פרט את הגורמים הקבועים והמשתנים, המגבירים ומצמצמים המסוכנות, המליץ כי הנאשם יקבל טיפול תרופתי להורדת הדחף המיני, טיפול קבוצתי ופרטני בקהילה עם פיקוח של

--- סוף עמוד 2 ---

בני משפחה, ועל-בסיס כל אלה הגיע לכלל מסקנה כי המסוכנות המינית הנובעת מן הנאשם הינה בינונית ואם יתקבלו ההמלצות, בחלוף מספר חודשים, תרד המסוכנות ותהא נמוכה.

5. על-פי בקשת הסנגור, הופנה הנאשם לבדיקת וועדת האבחון על-פי **חוק הסעד (טיפול במפגרים)**, שערכה את חוות דעתה בחודש אוקטובר 2011. הוועדה מצאה כי הנאשם מבין את מצבו, מודע להליכי משפט, מבחין בין טוב ורע, יכול לעזור לפרקליטו. לפיכך אינו מפגר והוא כשיר לעמוד לדין. עם זאת, נמצא כי בתחום הרגשי, אישיותו ילדותית ולא בשלה, חסר יציבות, סובל מפדופיליה, קיימים קשיים חברתיים ותפקודו הכללי בתחום הנמוך של הנורמה.

6. **ב"כ המאשימה** ביקשה למצות את הרף העליון של הסדר הטיעון, שכן הנאשם הורשע בביצוע עבירות מין בכעשרה ילדים, מעשים חמורים ופוגעים. הפסיקה קבעה כי יש להעדיף שיקולי גמול והרתעה על-פני שיקולים אישיים. לדידה, תסקיר שירות המבחן שלילי, אינו ממליץ על אפיק שיקומי ומחוות-הדעת שהוגשו עולה כי הנאשם נוהג במניפולטיביות, וסובל מסטייה פדופילית. באשר לחוות-הדעת מטעם ההגנה נטען, כי היא מבוססת, בין השאר, על דברי הנאשם כי בילדותו פגע מינית באחיו ובן דודו, דבר שלא הוכח. גישת מר אורטס-שפיגל, לפיה גיוס בני המשפחה יסייע לנאשם בהפחתת מסוכנותו, הינה בעייתית שכן מתסקיר שירות המבחן ומחוות-הדעת של המרכז להערכת מסוכנות עולה, כי בני המשפחה עצמם לוקים בתובנה בכל הקשור לחומרת מצבו של הנאשם. עוד נטען, כי חוות-הדעת מטעם ההגנה התעלמה מגורמי סיכון ובהם הגיל הצעיר של הנפגעים והעובדה כי העבירות בוצעו בציבור.

7. **ב"כ הנאשם** הדגיש את הודאת הנאשם, חרטתו, התגייסותו לטיפול החל משנת 2008, ובעיקר הפנה לחוות-הדעת של ועדת האבחון שמצאה כי אף שהנאשם יכול לעמוד לדין, מדובר באדם ילדותי, רמתו נמוכה, יכולותיו מצומצמות ומכאן שניתן לפקח עליו להשפיע על התנהגותו, ועתה, שכל הסובב אותו מודע למצבו, יש לצפות כי בני המשפחה ידאגו הן לפיקוח והן לטיפולים לרבות קבלת סירוס כימי. הסנגור הפנה לדברי אשת הנאשם והמורה מבית הספר של בתו של הנאשם, שהצביעו על מצוקה רבה בה נמצאת הבת ועל המצב העגום של המשפחה. כמו כן הדגיש הסנגור כי הנאשם סובל בכלא מהתנכלויות, שכן הוא עצמו, בתמימותו, אינו מסוגל להסתיר את הסיבות לשיבתו בכלא. לפיכך עתר לעונש מינימאלי. הנאשם עצמו הביע לפנינו חרטה, אמר

--- סוף עמוד 3 ---

שהוא מוכן לקבל כל טיפול, הן רפואי והן קבוצתי והן אישי. בעיקר הדגיש את הימים הקשים העוברים עליו במאסר ועל הניתוק מבתו היחידה.

8. ב"כ הצדדים היפנו לפסיקה, זו לענישה מחמירה וזה לענישה מתונה.

9. העבירות שביצע הנאשם חמורות ורעות, נמשכו לאורך זמן ופגעו בכעשרה ילדים. הנאשם עבד בבית-הכנסת, ניצל את המקום והזמן, קרב אליו ילדים בדרכים שונות, חלקם בפיתוי וביצע בהם מעשים מגונים חוזרים ונשנים. המחוקק והפסיקה מצווים עלינו לשמור על קטינים, ובוודאי ילדים, ומכאן נגזרת גישה עונשית מחמירה כלפי מי שפוגע בילדים ומבצע בהם מעשי מין העלולים להשפיע עליהם לאורך ימים ושנים. בצד החומרה נמנה עוד את הממצא כי הנאשם סובל מסטייה פדופילית, מכאן החשש לחזרה על מעשים, ולמסקנה, כי יש להרחיק הנאשם מהחברה לתקופה משמעותית.

בצד הקולא נציין כי לנאשם אין עבר פלילי, הוא הודה, השקיע מאמץ בטיפול, מוכן להירתם לטיפולים נוספים ובהתייחס לאלה, יש ליתן משקל גם לנכונות המשפחה לסייע על-מנת לנסות ולהימנע בעתיד מחזרה על מעשים כאלה. הנאשם יכול וראוי לעמוד לדין, יחד עם זאת כוחותיו דלים, אישיותו ילדותית, בלתי בשלה ולא יציבה.

לפנינו נאשם הסובל מסטייה פדופילית, דל, ילדותי, המתקשה לשלוט בעצמו, לפיכך גורמי הסיכון לרצדביזים מיני קיימים ובלטים. עורך חוות-הדעת מטעם ההגנה הדגיש כי ניתן לצמצם את מסוכנותו אם יקבל טיפול תרופתי ויהיה מפוקח, אלא שגישה כזאת מחייבת הסכמה חוזרת ונשנית לטיפולים מדי חודש, ופיקוח מתמיד אשר ספק אם ניתן לקיימו לאורך זמן. מכאן, כי לצד התחשבות במצבו האישי והמשפחתי של הנאשם, יש ליתן משקל רב למעשים שביצע ולמסוכנותו, ועל כן אנו גוזרים עליו את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של חמש וחצי שנים, החל מיום מעצרו.

ב. מאסר של שנה אותו ירצה אם יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו עבירה על הוראות [סימן ה' לפרק י' לחוק](#)

[העונשין](#).

ג. פיצוי בסך 20,000 ₪ שיחולק באופן שווה בין המתלוננים.

זכות ערעור לבית משפט העליון תוך 45 יום מהיום.

--- סוף עמוד 4 ---

ניתן היום, י"ט בחשוון התשע"ב, 16 בנובמבר 2011, במעמד הצדדים.

דוד מיניץ, שופט

רפי כרמל, שופט

יעקב צבן, שופט
[סג"נ - אב"ד]

יעקב צבן 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן

--- סוף עמוד 5 ---

תפח (י-ם) 48181-08-10 מדינת ישראל נ' גיל דבש

---

www.nevo.co.il

-